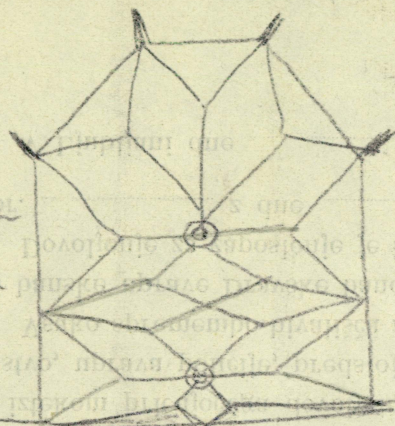

Ladja je kvadratične osnove in pokrita s poslikanim ravnim lesenim stropom z rastl. ~~trtex~~dekora-
cijo 17.stol. s sliko dokolenskega Jezusa-trpina
odetega v rdeč plašč. V drugih poljih pa 18 an-
gel~~ev~~ z orodji trpljenja. Orodij vsakdanjega de-
la ni vmes.

V prezbiteriju obok poslikan z renes. rastl. or-
namentiko in angeljskimi glavnicami. Okrog
oken in na slavoloku Rollwerk. V podločjih
sten in na slavoloku figuralne slike. Vse
obupno preslikano iz okr. zač.17.stol.

Prezbiterij je poznejši prizidek k mogoče še
romanski ladji (kvadratna osnova) 4 gotskih
oken s krogovičji in 2 kamnitih portalov (v
glavni in v sev. steni) gotski paličasto in
žlebasto profilirano

Stele, LXXXI, 9.8.1950, str.40-41.

SV. AHAC pri M¹slinju - p.c.sv. Ahaca

Prezbiterij poznogotski. Dvoje oken ima krogovičja, istotako ^{dve} 2 v juž. l. dji.

Mrežasti svod sloni na gometr. ^{inil} konzolah. Svod ornamentalno poslikan v 17. stol. Na stenah 3 slike: Rojstvo, sv. Trije kralji in kronanje Marije. Monumentalna, a groba slikarstva. Nekaterne barve ^{prvine}, mogoče to plod preslikanja. Mošku-
latura nagih delov skrajno pretirana.

Na slavaloku 2 angelja v kartuši iz knorpelwerka, v njej napis o prenovitvi l. 1867, slikar Janez Kucher. Ob oknih knorpelwerk ^v *posrednih delih* obeski s sadjem Vel. oltar nov.

Prižnica iz 17. stol.. Isto orgelska omara, ki ima pa v ornamentiki že rokoko ^{jske} motive.

2 str. oltarja s slikanimi antependiji. Zgodnja baročna. Sedanja polihromacija se očitno naslanja na staro, a je groba.

V severnem dobra (slika do pasu) ^{mo} sv. opata s knjigo in počenem kozarcem, iz katerega gleda kača.

Isti toda ~~je na antependiju.~~

Južni lepši kot severni. Kmečko groba, a interesantna skupina sv. Ane ^{Samotrelje} ~~Selbritt~~
Spodaj naslikana. V atiki naslikan sv. Anton.

Strop kasetiran, poslikan z Ecce homo, obdanim ^z angelji, ki nosijo orodja trpljenja. Na slavaloku napis: prenovljeno l. 1922

Ravlihan slikar 1922.

Na juž. steni velika slika pl.o.; Spodaj duše v vica, ob njih klečeč mož ^{v črni menci, oblač, gledajo na človeka z angelji in detetom nad njim}
v črni menci, oblač, gledajo na človeka z angelji in detetom nad njim
v črni menci, oblač, gledajo na človeka z angelji in detetom nad njim

in proseč zanj. Angeli s košaro v močnem skorcu se bliža dol. Čas, zač. 18. stol.

Interesantna, sledovi 17. stol. benečanskega vplivanega kolorita in močno povdariene muskulature.

Zunaj v sev. steni vodoravno zaključen baročni portal pod gotskim vplivom z baročno oblikovanim žlebom in konzolami pod preklado. Na eni konzol 6strana zvezda, na drugi rozeta.

Glavni portal prišiljen, a enakega profila kot oni. Na juž. steni zunaj zelo grob sv. Arištof isteroke kot prezbiterijeva slikarija - prenovljen. Na desni spodaj moderen zapisek LANGVS 1632 renov 1922. - etnica 1632 bi utegnila biti prava. Pod več kratnim beležem na levo od nog sv. Arištofa ostanek fresk slikarije.

Stele, XXI, 27.5.1923, str. 5' - 8.

V cerkvi na sev. str. oltarju slika sv. Benedikta, domnevno ital. renes. (je iz sr. 17. stol.) Na istem oltarju na antependiju isti svetnik.

Stele, CXXI, str. 23.

Die Filial - Kirche st. Achaz ist eine einfache spätgotische Gebäude, die durch Umbauten der neueren Zeit keine Veränderungen erlitten hatte und ist in ihrer ursprünglicher Form und Reinheit dargestellt. Bemerkenswerth daran ist die Bemalung des Chorgewölbes mit Arabesken und Darstellungen von Heiligen, die obwohl auf keiner besonderen künstlerischen Höhe stehend, aus gut geschulter Hand hervorgegangen sind.

MDZK: št. 16, 1. 1871, str. 123. Die Baudenkmale des Mittelalters am Bachergebirge von Johann Gradt.

OKARIE

Podružnica, posvečena sv.Ahacu.

Pravilno orientirana cerkev stoji v ravnini pod Šentiljem v n.v.ca 58cm.

Obdaja jo ovalno b-vidje.

Viri in literatura: Farna kronika, M.Zadnikar:Zapiski 29/1954.

Karakteristika: Cerkev je lep primer gotske cerkve s kvadratno ladjo in velikim, malce ožjim toda višjim presbiterijem ter sekstagonačnim strešnim stolpičem v sredi ladjine strehe. Na severni strani prezbiterija je prizidana pritlična kapelica zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Streha je enotna, sedlasta, škrljeva; stolp in njegovo piramidasto streho pokriva tudi škrlj.

Zunanjščina: Pristrešen talni zidec obteka prezbiterij ne pa ladjo, venčnega zidca pa sploh ni. Štirje oporniki so enkrat stopnjevani ter imajo čelni strani konkavne pristrešene profile ter pultaste škrljeve strešice. Stavbni obali in oporniki so iz klesancev. Ladjini južni okni sta eno in dvodelni ter imata trilistno krogovičje. Prezbiterijevo južno okno je neogotsko, v obeh poševnicah pa sta dvodelni okni s krogovičji. Prezbitrij kaže rahlo povišanje. V osi fasada je zašiljen portal profila palica-žleb - palica. v severni ladjini steni pa baročno okno in pp portal s paličastim profilom in konzolama, okrašenima s plastično šest-žarno zvezdo in rozeto. Zakristija kaže na vogalih in okoli sten sledove vrezane dekoracije v obliki diagonaliziranih šivanih vogalov in stenskih kvirov. Okna so v zahodni in severni steni, v vzhodni pa portal, pp, zgoraj neogotska niša, pod njo pa napis: 1705 ex Devotio erectum. Na južni ladjini steni je nadlik na freska sv.Krištofa z grafitom FRANZ LANGUS 1632, ki se že lušči. Ta slika - rija bo iz 16.stoletja, pod njo pa je sled starejše in prvotno rdeče poslikanih vogalov.

Notranjščina:- Tlak je iz serpentinastih plošč, v ladji pa iz zglajenega cementa. Zidana baročna empore počiva na dveh kamnitih toskanskih stebrih. Nadjo pokriva raven, lesen kasetiran strop, tako, da je 4x5 velikih kaset razdeljenih še na štiri manjše, sredi katerih so v pravokotnih poljih naslikani angeli z arma Christi, ob slavaloku pa je Kristus. Vsa ostala polja izpolnjuje rastlinska ornamentika. Slikarija je bila verjetno l. 1922 (Ravljén) po stari popolnoma obnovljena. Silasti slavalok je na presbiterijevi strani živoreb, na ladijski pa močno posnet na ajdovo zrno. Presbiterij pokriva zvezdasti obok, ki se proti slavaloku razprede v mrežo. Rebra imajo enojni šlób in počiva jo na bogatih geometričnih konsolah v sredini stenskih višin. Oba sklep nika sta okrogla in gladka. Obok je v prerezu polkrožno banjasti in kaže na drugo polovico 15. stoletja. V 17. stoletju je bil poslikan v poljih z renesančno dekoracijo cvetnih čas in cvetov ter angelskih glav, na rebrih pa z renesančnim motivom lusk. Stene krasi figuralna slikarija s prizori Jaslice, Epifanije in Marijinega kronanja iz ca 1580. Freske so deloma preslikane od Janeza Kuharja l. 1867. Zakristijski portal je pp., z ušesi in profilirano preklado. Trapecasta stenska niša v jugovzhodni poševnici ima posnete robove. Zakristija ima cementen tlak in rižni obok. Na je prizidek, se vidi po presbiterijevem talnem zidcu, ki se v njej nadaljuje. V njej je preprosta ppk piscina. Oprava: Vsi oltarji suppedaniji so marmornati. Glavni oltar je neogotski izdelek Ivana Cesarja iz leta 1905. Ima pa še originalno menzo z granitno ploščo. Prejšanji oltarni nastavek je je imel po kroniki napis: Erectum anno 1680, nova dein pictura ornatum anno 1780 sub Mathia Bernard, vicario loci. Levi stranski oltar ima enako menzo. Preprosti zlati nastavek oblikuje predelo z dvema podstavkoma, za kanelirana stebra, golšasto ogreje z rozetami, ušesi iz ranobaročnega akanta in segmentnimi krili ter atiko z ušesoma in profilirano gredo. V nastavku je pps opl slika sv. Benedikta, ki pa je iz 18. stoletja. Lesen antependij krasita dva hermasta

pilastra, in v srediini pps ol slika istega svetnika, manjkata pa mu že dve angelski glavici. Oltar je preprosto delo iz srede 17. stoletja. Ima slabo novejšo polihromacijo ter je imel po kroniki napis: Hoc altare fieri curavimus ex propriis sumptibus R.D. Florianus Rainer et Syndici Urbanus Vacchan et Lucas Savitsch in hon. S. Benedicti 1652.

Isto velja za d. sni oltar, ki je bogatejši ter je bil obnovljen l. 1867. V osrednji pps niši stoji Ana Samotretja, v atiki pa je pps slika Antona Puščavnika. Na antependiju se ponovi slika stoječe Ane Samotretje. Tudi ta oltar je iz srede 17. stoletja ter ima novejšo slabo polihromacijo. Po kroniki je imel napis: Constructum anno 1653, renovatum anno 1780. Vsi svečniki so b. n.

Prižnica je preprosto delo, ki pa je prepleskano s sivo oljnato barvo.

Orgelji ni več, križev pot pa je tisk, ostala oprava je bp.

Oprema: Na pevski empori so shranjeni kipi iz gl. oltarja, šest po številu, ki so že izgubili polihromacijo. Vsi so preprosti izdelki 17. stoletja. Poleg njih so še trije polihromirani kipi (angel s križem) in angelčka - svečenoceca, ki so preprosti izdelki 17. stoletja.

Kipa na presbiteriju (Pieta in angel s sidrom) sta malo kvalitetna izdelka 18. stoletja.

Kelih ima postgotško šestlistno nogo, baročen nodus in novejšo kupo. Na nogi katero krase vgravirani cvetovi, je napis: IESUS, Mx S. MARIA, S. JOSEPH, S. ANNA, S. LENHARD, 1683.

Pacifikale ima nogo iz 19. stoletja, nastavek pa je v obliki poznobaročne monštrance, kjer se že pojavlja pentlja.

Misale je iz leta 1777.

Zvonik: Zvon je gotski, z relifom panterja, letnico 1478 in napisom: Ora pro nobis Sancte Ahaci ut digni efficiamur promiss.

Podstrešje: Obok je kamenit. Cerkev je enotne gradnje. Zakristija je prizidek iz leta 1705.

Resume: Cerkev je nastala okoli leta 1470, leta 1705 pa ji je bila prizidan zakristija.

Okolica: Kap. la MB ob pokopališkem zidu je bp.

Konservatorske opombe: Streha je potrebna popravila, sicer je stavba v dobrem stanju, le na severni steni trpi na talni vlagi. Oba stranska oltarja sta potrebna popravila. Freska sv. Krištofa se lušči, renesančna slikarija v presbiteriju pa je na partijah karnata očrnela.

Registerske opombe: Stroški vzdrževanja so bili doslej kriti odlastnika. Vložna števil. 15, k.c. št., ilj, parc. števil. 17.

Ostalo:

Opombe: Kraj se prvič omenja leta 1440 kot Okriach.

Jože Curk: Zgodovinski mariborske topografije, 1962.